

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

AAN DE
BELGEN.

TE *UTRECHT*, BY N. VAN DER MONDE EN TE *BREDA*,
BY F. P. STERK; M D CCC XXX.

AAN DE BELGEN.

AAN DE
B E L G I E N .

G E D I C H T ;

DOOR

J. J. F. WAP.

KONINKLIJKE - MILITAIRE - AKADEMIE - LEERAAR enzv.

Naar het Latijn.

TE *UTRECHT*, BY N. VAN DER MONDE EN TE *BREDA*,
BY F. P. STERK; MDCCCXXX.

BERICHT.

Toen ik in den Konst- en Letterbode van den 12. Febr. jl. eenige brokken van een, naar het my toefcheen, allertuimuntendst Latijnsch Gedicht: AAN DE BELGEN in 1829, vond, becroop my de lust, om er eene Vertaling in het Nederduitsch van te beproeven. Een mijner Vrienden las die Vertaling den Latijnschen Dichter voor, en, ziedaar, werd ik uitgenoodigd, om al het in den Letterbode onderdrukte by mijne Vertaling — of zeg ik liever Navolging — in te laschen, tot welk einde de oorspronkelijke Dichter my dan ook het geheele Stuk verleende, met aanwijzing tevens van de onnaauwkeurigheden, ja, zinstorende en zelfs Prosodische feilen, die met de opneming — buiten zijn weten om — in den Letterbode waren ingeslopen. Ik werkte het gansche Gedicht nu als in ééne adem af, en mocht wederom de my hoogst vereerende

goedkeuring des Horatiaanschen Zangers op mijnen arbeid verwerven, waarby dan ook tevens zijn en veler anderen wensch gevoegd was, dat ik mijn Gedicht door den Druk zou gemeen maken, als wanneer ik ook over de plaatsing van den Latijnschen text daartegen over gereedelijk zou mogen beschikken. Ik wilde my niet onttrekken, en ziethier dan, Edele Landgenooten, de vrucht van eenige uren afzondering, U met hartelijkheid aangeboden.

Het zal wel niet noodig zijn, dat ik hier vooraf opmerke, dat het noch des oorspronklijken Dichters, noch mijne bedoeling is of zijn kan, de volgende regelen van eenige toepassing, hoe ook genaamd, te maken op diegenen onzer Zuidelijke Broeders — en dat aantal is groot — die vrienden van Koning en Vaderland zijn, Orde en Recht beminnen, Verdeeldheid en Oproer haten, en wien wy thands weder op nieuw de innigste verzekering geven eener onveranderlijke toegenegenheid; zoo ook richten wy het woord niet tot die voortreffelijke Dienaars van de Heilige Godsdienst, tot die Vrede- en Heilverkondigers, die zich met de plichten van hun Gewijd Ampt onverdeeld bezig houden en leeren en met hun voorbeeld bewijzen, dat men den Vorst moet geven wat Hem toekomt, en God wat Godes is. Alleen gaven wy lucht aan een hart, dat voor Recht en Vrijheid, voor Vaderland en Koning gloeit, maar diep geschokt is door de gebeurtenissen

*van den dag. Moge smaad of verguizing van
dwazen of schurken al ons deel zijn, wy ontbloten
zelfs daarvoor den boezem, in de balsemende be-
wustheid, dat de VADER DES VADERLANDS en het
BESTE DEEL DER NATIE aan onze zijden staat; — en
hiermede — Vaartuel!*

BREDA, den 5. van Lentemaand, 1830.

J. J. F. W.

AAN DE BELGEN ;

M D CCC XXIX.

Wat woelt ge, ontzinde Belg, door munitiek onverftand
Gehitst, het moordend ftaal in eigen ingewand?
Wat keert uw Liefde in Wrok, en fcheurt gy de oude wonden
Te roekeloos weêr op, die naauw nog heelen konden?
Is Wijsheids Levensboom, der Kunften hemellicht,
Uitschittrende op ons Erf, u gruwel voor 'tgezicht,
En zoekt ge, in dollen waan, voor middag-zonnenufter,
Weêr Middeleeuwfchen mist en middernachtlijk duifter?
Wat kiest ge u akonijt voor levenvoedend ooft?
Wat Helgeest heeft u 'tlicht der Reden uitgedoofd,
Dat gy, der Prieftren list, hun fchraapzucht en hun ftikken
Ter gunst, de Waarheid niet in 'thelder oog durft blikken?
Wordt de eigen Heldenteelt, in Noord verftreid en Zuid,
Maar die een NASSAUSTELG in d'eigen bloemband fluit,
Door één Belang vereend, door Taal en Zeden beiden,
Voor Vrijheid één ten velde, uit Godsdienftaat gefcheiden?
Is Spanjes fcepter dan zoo roemrijk eens gekort,
En voor de Vrijheid zooveel kostbaar bloed gefort,
Opdat een Romer u den Rijksftaf half ontrukken
En de ijzren voetzool op het vrij gemoed zou drukken, —

AD BELGAS;

MD CCC XXIX.

BELGA, quid insanis? quae te feralis Enyo
Te jubet heu! propria dilacerare manu?
In te tantus amor furere est, coeuntia vixque
Irritare novis vulnera vulneribus?
Sic, pro munifico doctrinae lumine, nunc et
Notior ante alias quo mea terra plagas,
Cimmerias revocare cupis, male sane, tenebras,
Frugibus et glandem praepofuisse bonis,
Pontificum fraudes et perfida retia vulgus
Ne queat et cupidam cernere avaritiam?
Quos Rex communis, communis patria jungit,
Quos una utilitas jungit, et una salus,
Libertatis idem studium quos linguaque jungit,
Separet hos nimius religionis amor?
Anne ideo Hispanas perrupit Belga catenas,
Libertas tanto sanguine et emta fuit,
Presbyter ut nostris regnet peregrinus in oris,
Sceptraque Wilhelmi dimidiata gerat?

Geboefte in 'tOrdekleet, ô hoon, naar JEZUS' Naam
Zich noemende, maar tot al 'tkwaad der Hel bekwaam,
Langs 'tpad der Wetenschap uw schreden voor zou lichten?
Moetgulden Vrijheid dan voor't Kerklijk dwangjuk zwichten,
En de éêlfte vruchtkiem van Oranje's zacht Bestuur
Verftikken in den walm van 'soproers-jammervuur?
Wie zou, mocht CHRISTUS' woord die gruwelvonden leeren,
Niet *Makka's* Logenzoon voor DAVIDS telg begeeren? . . .
Maar ver van 't Heilig Boek, dat *elke* Vorstenwet
In eerbied wil betracht, die vuige lasterfmet!
Wat lot, ô Belgen, stond een' strengen Heer te wachten,
Als *dit* de loon moet zijn voor 't Vorst'lijk plichtbetrachten
En de onverdeelbre liefde eens Konings; zacht van aart,
Een Dwinglandshater, — dien de Vrijheid 't Eerloof gaart,
Meer Rechter voor zich-zelv' dan voor zijn Landgenooten,
Die allen aan een hart vol teêrheid houdt gefloten,
Handhaver van de Wet voor heel Europe's oog!
Hoe, zou de Oranjestam, die ons aan 'tjuk onttoog,
Een spruit, zoo diep ontaard, ooit by zijn loten tellen
Die't Recht verschopte, om 't Volk in slaaffche boei te knellen?
En toch, — ô gruwel, ô gevloekt bestaan der eeuw,
Door 'thooge graauw gestijfd en 'tlage volksgefchreeuw, —
Tochrandtge uw' Koning aan en poogt zijn krachtte ontwrichten,
Nu vloekbre *Bandloosheid*, van God vervreemd en plichten,
De mom van VRIJHEID draagt, en 'twalgijkst BYGELOOF
In GODSDIENST keurdosch praalt, voor Redens inspraak doof!

Nosque cucullatus doceat servile magister,
Falsò de JESU nomine nomen habens?
Usque adeone bonum est prae libertate virili
Triste sacerdotis sic subiisse jugum?
Commoda quaeque ferunt mitis moderamina Regis,
Seditio quae fert, postposuisse malis?
Talia si dictant praecepta oracula CHRISTI,
Turca, tua impietas anteferenda mihi.
Sed procul haec labes Divino a Codice, qui nos
Admonet, et rigidum, ferre silenter herum.
Quid facies rigido, miti si pectore Princeps
Haec indivisi praemia amoris habet?
Libertatis amans cunctaeque tyrannidis osor,
Quam populo, judex durior ipse sibi,
Justitiae vindex legumque (Europa loquatur)
Omnibus ex aequo civibus ille favet.
Nempe ab Araufiadum generoso sanguine natus
Sic proavos posset degenerare Nepos,
Jura velit plantis ut proculcare profanis,
Sponte dedit populo quae prius ipse suo?
Et tamen, O! nostri pudor, O! infamia saeculi,
O scelus, O patriae noxa dolenda meae!
Et tamen haec, felix quâ Belgica vergit ad austrum,
Fingit in innocuum crimina tanta caput.
Haec populi non faex, non vulgus mobile fingunt,
Sed Proceres, noti sed gravitate viri;
Dum Libertatis male sana Licentia larvam,
Scaeva Superstitio Religionis, habet.

Zijt Gy dan 'tgeesfen van den Kors, zijn juk, zijn keten,
Thands vrij-gevochten Volk! te ontijdig reeds vergeten?
Voelt gy de weldaad niet, van in der Volken-rij
Oók plaats te nemen, onder *eigen* wetten vrij?
Ziet heen naar 't Noorden, waar uw Broeders, wèl te moede,
Zich nedervlijën in der Vrijheids veilge hoede
Door ondervinding wijs, in leed en boei gekocht,
Dat Eendracht brengt tot stand, wat geen Geweld vermocht.
Zoo zien weeen' arme, op eens tot weelde en rang verheven,
Door dardelheid gezweept, zijn' lust den teugel geven,
Tótdat hy, blind gehold, op eens weér uit zijn pracht
Terugstort in het niet, waar hem de Ellende wacht. . . .
Zoo ook, vermeetlen, die dat pesthol hebt ontfloten,
Wacht, in den open muil des helpoels neêrgeftooten,
U 't loon, als WILLEMS hand 's Lands teugels vaster klemt,
En in uw bastertbloed den Oproerhydra temt.
Licht zoudt ge, als vreemde Macht uw woeling perken zette,
En 't uitflaan van die vlam naar verder Rijk belette,
Vergeefs 't verleden en den heilftaat, thands gesmaakt,
Herroepen, door 't gemis voor 't *denken* rijp gemaakt.
Waar, zeg my, oproerbent, de Welvaart méér zich vestte,
— Vóór ons uw adem aarde en luchtkring snood verpeste, —
Dan hier, waar Vrede heerschte en peillooze Overvloed
Haar hoornen uitgoot; waar de Kalmte in elks gemoed
Ten thron zat; Vreugde en Rust, langs stad verspreid en velden,
'tGeluk van WILLEMS kroost aan elken Nabuur meldden;
Waar niemand van 't Gezin in 's Vaders rechten trad,
Of zelf te heerfchen zocht, of grond tot wrevel had, ...
Toen eensklaps 'tZaad der Hel, dat grief by grief verdichtte,
Den Eendrachts-zetel floopte en Tweedrachts tempelstichtte:
Wat tuimelgeest regeert! reeds waant zich 't domst gemeen
Geschiedt, méér dan zijn Vorst, den Rijksthron te bekleén;

Externis regnata diu, nec mente revolvens
Napoleontae verbera saevitiae,
Libera gens tandem Belgâ sub Principe facta
Vix aliquo reputat munera tanta loco. -
Seque putat fratres superare effrena Batavos,
Nonnisi Libertas quis genuina placet.
Libertas, melius diuturno tempore docti,
Finibus arctatâ quâ didicere frui.
Sic pauper, subito factus de paupere dives,
Luxurie perdit vix bona parta brevi.
Tu quoque, Belga, cave tua ne male commoda perdas,
Artibus et propriis in tua damna ruas:
Quum lasfata tuis Regis clementia probris
Adferet imperii Jura minuta sui;
Forfan et exstinguent peregrini incendia, flamma
In tibi vicinos ne quoque serpat agros.
Tunc frustra cupies annos revocare priores,
Amisâ et per te prosperitate frui.
Dic mihi, in Europae quae terra beatior oris
Floruit ante tuos, gens furibunda, dolos?
Undique regnabat Pax pleno et Copia cornu,
Undique regnabat tuta per arva Quies.
Tractabat placide sua quisque negotia civis,
Nec grave regnantis praepediebat opus.
Omnia turbavit culpandi infana libido,
Et maledicendi non satiandus amor.
Nunc capit imperii quivis ignarus habenas,
Et se Rege putat plus sapuisse suo.

Terwijl een schaapskop, trotsch op 't outertabbert voeren,
Zijn' leerling naauw vooruit, der Jeugd de denkkraft snoeren
En 'tbrein beperken wil, beneden 't lastgediert' ?
Wie weet, of 't Domheids-zaad, dat aan de SCHELDE tiert
En welig wast, zijn vrucht naar 't IJ niet uit zal strekken,
Om PALLAS' Outer met veracht'lijk ruigt' te dekken:
Dan klinkt van uit Gods Huis en 't Hem gewijde choor
In plaats van 't Heilig Woord 't Legend-gemompel door;
Dan zal, waar GROETE'S 1.) licht, ERASMUS' zoon moet zinken,
MALAGRIDAANSCH 2.) gefpuis in oosterglanspracht blinken;
Dan -neen! - reeds blaakt Gods toorn om 's Lands beoedelde eer
En, Hemel, fla Uw vloek 't U tergend muitrot nêr! —

Breda, den 4. van Lentemaand, 1830.

1.) GROOTE of GROETE is met ERASMUS onder de eerste herftellers der Wetenschappen in de Roomsche Kerk te tellen.

2.) GABRIËL MALAGRIDA, Jefuit, onder voorwendfel van kettery, maar in de daad wegens deelgenootfchap in een verbond, gefloten tot den moord des Konings van Portugal, JOSEPHUS (1758), ten vure gedoemd, en alzoo, in den ouderdom van 75 jaren, op den 21 September 1761 op last der Inquifitie verbrand, onderscheidde zich door dollen Godsdienstijver, geveinsde mirakelkracht en eenige meer dan dweepzuchtige Werken, als, onder anderen: *Tractatus de vitâ et imperio Antichristi*, hetwelk hy op last van de H. Maagd zou gefchreven hebben, doch hetgeen zich in alle opzichten voordoet, als het werk van ontstelde herfenem.

Ignaramque cupit sobolem remanere, Sacerdos
Quam tirone docet vix prior ipse suo.
Quis scit, an a Scaldis non Ignorantia ripis
Et volet ad ripas, cultior Ya, tuas?
Tunc erit, ut patriis Doctrinae altaria in oris
Et lolium et filices, paene relicta, tegant;
Tunc erit, ut MAGNOS, ut quae produxit ERASMOS,
Non nisi MALAGRIDAS terra noverca ferat;
Tunc erit, ut sonuit sacra quae modo cantica vatam,
Aurea nunc aedes illa *Legenda* sonet;
Tunc erit —, at vindex violati Numen honoris
Vertat in auctores coepta nefanda suos!

